

hvad der er Tilfældet hos de fleste andre Søfartsnationer —, at forsyne Søfartsbøger med Skudsmaal. De Skudsmaalsbøger, her er Tale om, ere noget rent privat, som man har indenfor et enkelt Rederi, og jeg kan ikke se, hvorledes man ad Lovens Vej skal kunne hindre det. Under en eller anden Form vil det altid kunne finde Sted, at man sikrer sig Vidnesbyrd om, hvorledes de paagældende have opført sig i den Tid, de have været i denne Tjeneste. Jeg maa altsaa meget fråraade at stemme for denne Ændring.

Den næste Ændring er opstillet af de samme to Medlemmer af Udvalget og er det sædvanlige Gengangforslag om Nedsættelse af Bevillingerne til Skytteforeningerne etc. Det ærede Medlem berørte i sin Omtale heraf, at det synes, som om Skydelysten er i Aftagende indenfor Foreningerne, men det er ikke Tilfældet. Man kan jo nemlig ikke se paa en enkelt lille Svingning, som kan finde Sted indenfor en Periode, man maa betragte en nogenlunde stor Periode i dens Helhed, og det viser sig da, at der f. Eks. i de sidste fem Aar har været en betydelig Fremgang, uagtet det fra Foreningernes Side meget stærkt gøres gældende, at Statens Bidrag ikke længere staar i noget rimeligt Forhold til hele den Virksomhed, Skytte- og Gymnastikforeningerne udfolde.

I øvrigt har det ogsaa forekommet mig mærkeligt at se denne Ændring fastholdt af det ærede Medlem. thi jeg erindrere, at den Følketingsmand, der fra den Side var Ordfører under Behandlingen af Forsvarskommissions-Forslaget i sin Tid, udtrykkeligt fremhævede, at han kunde tænke sig, at de bestaaende Skytte- og Gymnastikforeninger skulde danne Basis for hele vor Forsvarsordning. Men naar man har en saadan Tanke, synes det mærkeligt, at man vil søge at hemme disse Foreninger i deres Udvikling. Ogsaa denne Ændring maa jeg altsaa meget anmode det ærede Ting at stemme imod.

Endelig er der af et Mindretal indenfor Udvalget stillet et Ændringsforslag om en Bevilling paa 2,000 Kr. til Dansk Fredsforening. Denne Bevilling er holdt i al Almindelighed som Statsbidrag til en Forening, der for sig kræver Ret til ved de Møder, den afholder, at optage rentindrepolitiske Spørgsmaal til Forhandling. Som ærede Medlemmer ville vide, er det jo dog noget, man hidtil har været enig om i Rigsdagen, at man under saadanne Forhold ikke yder Statsbidrag, og jeg har derfor ogsaa under Samraadet i sin Tid

i Finansudvalget udtalt, at jeg ikke kunde tilraade at give en saadan Bevilling. I øvrigt nærer jeg nogen Tvivl om, hvorvidt Ønsket om saadan Statsunderstøttelse er almindelig udbredt indenfor Foreningen. I alt Fald fremgaar det ikke af det Andragende, som i sin Tid har været indgivet til mig, at Sagen har været Genstand for Forhandling paa Foreningernes Aarsmøder, og ej heller vides det, at Bestyrelsen staar enstemmigt bag ved dette Ønske.

Det andet Ændringsforslag, der er stillet af nogle Medlemmer her af Tinget, angaaende Fredssagen, nemlig en Bevilling til den interparlamentariske Afdeling her, kan jeg ganske tiltræde. Det forekommer mig, at man, naar henses til Formaalet for den interparlamentariske Afdeling og til hele dens Sammensætning, kan forvente, at de Midler, der bevilges til den, ville finde en særdeles god Anvendelse i Fredssagens Tjeneste. Denne Bevilling staar i øvrigt ogsaa ganske i Samklang med de Udtalelser, jeg fremkom med i Finansudvalget, da Spørgsmaalet om en Bevilling til Fredssagen var til Samraad der, idet jeg da udtalte, at jeg fandt det naturligst, at Staten støttede lignende Bestræbelser ved at give Bidrag til det internationale Bureau i Bern og den herværende Del af den interparlamentariske Forening. Det ærede Medlem for Maribo Amts 4de Valgkreds (K. Bjerre), der anbefalede dette Ændringsforslag, udtalte, at han kunde tænke sig, at man kunde give en Bevilling til et Skrift, selv om det blev udgivet af en privat Forening. Jeg vil dertil sige — fordi ogsaa jeg vil reservere mig min Stilling til det Spørgsmaal —, at det vilde være afhængigt af, om et saadant Skrift først havde været Genstand for Undersøgelse og der derigennem var naaet den fornødne Garanti for, at de Udviklinger, som fremkom i Skriftet, virkelig vare af en saadan Art og Karakter, at man fra det offentliges Side med Rette kunde give Understøttelse til dets Udbredelse. Noget saadant har imidlertid aldeles ikke foreligget her. Her har været Tale om at give en Bevilling

Rettelser.

Sp. 3669, L. 14, f. o.: „den“, læs: „min“.

— —, L. 24, f. o.: „18“, læs: „16“.